

Povzetek

Boris Vezjak v uvodniku z naslovom *Slovenski Breivik* piše, kako se je v Sloveniji kultura sovraštva razpasla do neslutnih meja in Slovence počasi izčrpava, ne da bi se ji uprli. »V teh mesecih smo velikokrat slišali zastavljeno vprašanje, ali se lahko Breivik zgodi tudi nam. Odgovori so bili različni, najpomembnejši pa je izostal: ne more se, ker ga niti ne potrebujemo. Ker imamo nekaj, kar je skoraj enako grozljivo: pomnoženo kulturo sovraštva, antikomunizma in paranoje, ki tolče na vse konce in nas počasi ubija.«

Gledališki urednik *Primož Jesenko* se je v svoji seriji pogovorov z ustvarjalci slovenske gledališke avantgarde tokrat posvetil *Eksperimentalnemu gledališču Glej* in *Vinku Möderndorferju*, ki je Glejevo vodenje prevzel na začetku osemdesetih let in ga s svojimi režijami zaznamoval tja do sredine osemdesetih. Möderndorfer, danes eden najbolj vsestranskih ustvarjalcev v slovenski kulturi (gledališki in filmski režiser, pesnik, pisatelj in dramatik) je zapisal svoje spomine na razumevanje gledališkega prostora v izveninstitucionalnem gledališču, na ideološke težave v času že popuščajočega sistema socialističnega samoupravljanja, na iskanje nove dvorane za Glej v središču Ljubljane in na pomen tega gledališča za uveljavljanje mladih režiserjev. Objavljamo tudi redke ohranjene fotografije iz tega obdobja, ki jih je posnel *Tone Stojko*.

Sledita članka dveh mladih piscev. *Mateja Palčič* je pripravila pregled neoavantgardnih performansov v Sloveniji od petdesetih do osemdesetih let in pa njihovih rekonstrukcij, ki so jih v minulih letih pripravili skupina Irwin in trije umetniki pod imenom Janez Janša. Slednji - intermedijski umetnik Davide Grassi, performer in publicist Emil Hrvat in vizualni umetnik Žiga Kariž so med drugim 6. avgusta 2007 na Triglavu izvedli akcijo *Triglav na Triglavu* in pri tem uradno prevzeli ime in priimek takratnega predsednika vlade Janeza Janše. Ta performersko-planinski dogodek je rekonstruiral hepening skupine OHO iz leta 1968 in njegovo rekonstrukcijo iz leta 2004, ki je izvedla skupina Irwin. Cilj je bil nadaljevati tradicijo konceptualne umetnosti na Slovenskem in problematizirati ideološko povezovanje dogodkov iz pretekle in polpretekle zgodovine. *Igor Žunkovič* pa v svojem članku razpravlja o dialektiki tragičnosti in katarze. Grška antična tragedija je sicer umetniška forma, ki jo neposredno označuje njen zgodovinski in kulturni kontekst, vendar – ugotavlja Žunkovič – tragičnost in tragedija zato še nista nekaj neaktualnega in nemogočega.

V literarnem delu objavljajo svoje kratke zgodbe *Suzana Tratnik*, *Jasmin B. Frelj* in *Polona Škrinjar*, pesmi pa *David Bedrač*.

V *Kulturni diagnozi* objavljamo gledališke in knjižne ocene, *dnevnik* pa je pisala konceptualna umetnica *Alenka Pirman* med svojim bivanjem v Bejrutu. Na koncu smo postavili *Ogledalo* poročanju slovenskih medijev o veliki slavi gledališkega režiserja *Tomaža Pandurja* v Španiji in objavili prevode uničujočih kritik, ki so jih njegovi predstavi *Somrak bogov* (po Viscontiju) namenili barcelonski časopisi.